अर्बुदः काद्रवेयः सर्पः। ग्रावाणः, जगती, ५,७,१४ त्रिष्टुप्।

प्रैते वेदन्तु प्र व्यं वेदाम् ग्रावेभ्यो वाचं वदता वदंग्यः।

यदंद्रयः पर्वताः साकमाञ्चावः श्लोकं घोषं भर्थेन्द्रीय सोमिनः॥ १०.०९४.०१

एते- इमे चित्तस्थेर्यप्रतीका ग्रावाणः। ग्राव्णामर्थद्वयं श्रुतौ। क्वचिद्रावाणो जडप्रतीकाः। क्वचित्तु येन चित्तस्थेर्येण ध्याने रसो निष्पादितः स एवार्थः। प्र- प्रकर्षेण। वदन्तु- शब्दयन्तु। मन्त्रं ब्रुवन्त्वित भावः। वयम्। ग्रावभ्यः- रसिनष्पादकस्थेर्यप्रतीकग्राव्णामर्थाय। प्र- प्रकर्षेण। वदाम- मन्त्रं ब्रवाम। वदद्भयः। वाचम्- मन्त्रम्। वदत। अद्भयः पर्वताः- हे चित्तस्थेर्यप्रतीका ग्रावाणः। साकम्- युगपत्। आश्रावः- क्षिप्राः। सोमिनः- रसिनष्पादकाः सन्तः। इन्द्राय- परमेश्वराय। घोषं श्लोकम्- उच्चैर्मन्त्रम्। भरथ- धारयथ। अनेन यत्र यत्र ग्राव्णां शब्दो वण्यते तत्र तत्र चित्तस्थेर्येण कृतमन्त्रजप एव निर्दिष्टार्थं इति ज्ञायते॥१॥

पुते वेदन्ति शातवत्सहस्रवद्भि कन्दन्ति हरितेभिरासभिः।

विष्ट्वी ग्रावीणः सुकृतः सुकृत्यया होतुश्चित्पूर्वे हिव्रचीमाशत॥ १०.०९४.०२

हरितेभिः- आकर्षणशक्तिभूतैः। आसभिः- मुखैः। एते- इमे चित्तस्थैर्यप्रतीका ग्रावाणः। शतवत्-प्रभूतमन्त्रान्। वदन्ति- ब्रुवन्ति। सहस्रवत्- प्रभूतमन्त्रान्। अभि क्रन्दन्ति- शब्दयन्ति। विष्ट्वी-व्याप्य । सुकृतः- शोभनकर्माणः। ग्रावाणः। सुकृत्यया- शोभनकर्मणा। होतुः- देवाह्वातुः। पूर्वे-पूर्वम्। अद्यम्- अनुभवयोग्यम्। हविः- हव्यम्। आशत- अनुभवत॥२॥

एते वेदन्त्यविदन्नना मधु न्यूङ्खयन्ते अधि पुक्त आमिषि।

वृक्षस्य शाखामरुणस्य बप्संतस्ते सूर्भर्वा वृष्माः प्रेमेराविषुः॥ १०.०९४.०३

एते- इमे ग्रावाणः। अना- स्वास्येन। मधु- रसम्। अविदन्- लभन्ते। पक्वे। आमिषि- आ समन्तात् सेचने वृष्टाविति भावः। श्लेषणे। स्पर्धायां वा। मिष सेचने। मिष श्लेषणे। मिष स्पर्धायाम्।। न्यूंखयन्ते- जनाः शब्दं कुर्वन्तीव। वदन्ति- इमे ग्रावाणः शब्दयन्ति। अरुणस्य-

रोचमानस्य । वृक्षस्य- तरोभौँमभोगप्रतीकस्य । शाखाम् । बप्सतः- भक्षयन्तः । भौमभोगमनुभवन्त इति भावः । सूभर्वाः- शोभनभक्षाः । वृषभाः- वर्षकाः । ते- अमी ग्रावाणः । प्र- प्रकर्षेण । ईम्-एनं सोमं रसं प्रति । अराविषुः- शब्दमकुर्वन् ॥३॥

बृहर्द्वदन्ति मद्रिरेणं मन्दिनेन्द्रं कोशन्तोऽविदन्नना मधु।

संरभ्या धीराः स्वसृभिरनर्तिषुराघोषयन्तः पृथिवीर्मुपब्दिभिः॥ १०.०९४.०४ मिद्रिण- तृप्तिकरेण । मिन्दिना- हर्षकरेण रसेन । इन्द्रम्- परमेश्वरम् । क्रोशन्तः- शब्दयन्तः । बृहत्- महत् । वदन्ति- ब्रुवन्ति । अना- आस्येन । मधु- रसम् । अविदन्- लेभिरे । संरभ्य-संरब्धा भूत्वा । उपब्दिभिः- शब्दैः । पृथिवीम्- भूमिम् । आघोषयन्तः- शब्दयन्तः । धीराः । स्वसृभिः- स्वतः सरणशीलाभिर्धाराभिः । अनर्तिषुः- ननृतुः ॥४॥

सुपूर्णा वाचमकृतोप द्यव्याखरे कृष्णा इषिरा अनर्तिषुः।

न्यशिक्ष यन्त्युपेरस्य निष्कृतं पुरू रेतौ दिधरे सूर्यश्वितः॥ १०.०९४.०५

सुपर्णाः- शोभनपतनशीलाः। मुमुक्षवः। सुपर्णो मुमुक्षुप्रतीकः श्रुतौ। द्यवि- हृदयाकाशे। वाचम्-मन्त्रम्। उप- उपलक्ष्य। अकत- अशब्दयन्। अखरे- व्रजे। इषिराः- गतिशीलाः। कृष्णाः-कृष्णसाराः। कृष्णसारो ज्ञानतृष्णाप्रतीकः श्रुतौ। अनिर्तेषुः- ननृतुः। निष्कृतम्- ग्राविभः पीडितम्। उपरस्य- उपलस्य। न्यक्- अधोमुखम्। सोमं रसम्। नि यन्ति- निगमयन्ति। सूर्यश्वितः- सूर्यप्रकाशाः। पुरु- बहु। रेतः- सोमं रसम्। दिधरे- धारयन्ति॥५॥

उ्या ईव प्रवहन्तः समायमुः साकं युक्ता वृषणो बिभ्रेतो धुरः।

यच्छ्वसन्तौ जग्रसाना अरविषुः शृण्व एषां प्रोथथो अर्वतामिव॥ १०.०९४.०६

धुरः- भारम् । बिभ्रतः- धारयन्तः । वृषणाः- वर्षकाः । युक्ताः- युञ्जानाः । उग्रा इव- उद्गूर्णा इव । प्रवहन्तः- रसं धारयन्तः । साकम्- युगपदेव । समायमुः- आयता भवन्ति । यत्- यदा । श्वसन्तः- प्राणयुक्ताः । जग्रसानाः- रसं गृह्णन्तः । अराविषुः- शब्दयन्ति । एषाम्- एतेषां शब्दः । अर्वताम्- अश्वानाम् । प्रोथथः- शब्दः । इव । शृण्वे- श्रूयते ॥६॥

दश्गविनिभ्यो दश्निकक्ष्येभ्यो दश्गयोक्रेभ्यो दश्गयोजनेभ्यः।
दश्गिभीशुभ्यो अर्चताजरेभ्यो दश्च धुरो दश्ग युक्ता वहिन्धः॥ १०.०९४.०७
दशाविनिभ्यः-कर्मगन्तृदशाङ्खळ्चुपलिश्वतशोभनकर्मसंबिन्धभ्यः।दशकक्ष्येभ्यःकर्मप्रकाशकदशाङ्खळ्चुपलिश्वतशोभनकर्मसंबिन्धभ्यः।दशयोक्रेभ्यःसुबन्धनकारिदशाङ्खळ्चुपलिश्वतशोभनकर्मसंबिन्धभ्यः।

दशयोजनेभ्यः- दशयोजनकार्यङ्गळचुपलक्षितशोभनकर्मसंबन्धिभ्यः।

दशाभीशुभ्यः- कर्मव्यापकदशाङ्गळग्रुपलक्षितशोभनकर्मसंबन्धिभ्यः।

अजरेभ्यः- अविनाशं गतेभ्यः। दश धुरः- प्रभूतधारणाः। दश युक्ताः- प्रभूतयोगान्। वहद्भयः-धारयद्भयः। अर्चत- नमस्कुरुत ॥७॥

ते अद्रे<u>यो</u> दर्शयन्त्रास <u>आशवस्तेषामाधानं</u> पर्येति ह<u>र्य</u>तम्। त ऊ सुतस्य सोम्यस्यान्धंसोंऽशोः पीयूषं प्रथमस्य भेजिरे॥ १०.०९४.०८

ते- अमी। अद्रयः- ग्रावाणः। दशयन्त्रासः- दशाङ्खुळ्युपलक्षितशोभनकर्मवन्तः सन्तः। आशवः-क्षिप्राः। तेषाम्- ग्राव्णाम्। हर्यतम्- आकर्षकम्। आधानम्- प्रक्षेपणम्। पर्येति- परितो गच्छति। ते- ग्रावाणः। सुतस्य- निष्पादितस्य। अंशोः सोम्यस्यान्धसः- रसानुभवस्य। प्रथमस्य-मुख्यस्य। पीयूषम्- अमृतम्। प्रथमम्। भेजिरे- प्रापुः॥८॥

ते सोमादो हरी इन्द्रेस्य निसतेंऽशुं दुहन्तो अध्यसिते गवि। तेभिर्दुग्धं पिप्वान्सोम्यं मध्वन्द्रौ वर्धते प्रथते वृषायते॥ १०.०९४.०९

ते- अमी। सोमादः- रसानुभवकराः। इन्द्रस्य- ईश्चनाधिदैवतस्य। हरी- आकर्षणशक्तिप्रतीकाश्वो। निंसते- चुम्बन्ति। अंशुम्- रसम्। दुहन्तः- निष्पादयन्तः। गवि- चिद्रश्मो। अध्यासते- प्रतिष्ठिता भवन्ति। तेभिः- तैः। सोम्यं मधु- मधुरं रसम्। दुग्धम्- निष्पादितम्। पिवान्- पीतवान्। इन्द्रः। वर्धते। प्रथते- विस्तीर्णो भवति। वृषायते- वर्षको भवति॥९॥

वृषां वो अंशुर्न किलां रिषाथनेळावन्तः सद्मित्स्थनाशिताः।

रैवत्येव महसा चारेवः स्थन यस्यं ग्रावाणो अर्जुषध्वमध्वरम्॥ १०.०९४.१०

वृषा- वर्षकः। वः- युष्माकम्। अंग्रुः- सोमो रसः। किल। भवति। न रिषाथन- यूयमि न रिष्यथ। इळावन्तः- मन्त्रवन्तः। सदिमित्- सदैव। आशिताः- भोगवन्तः। स्थन- भवथ। रैवत्येव- शब्देन। महसा- तेजसा। चारवः- कल्याणाः। स्थन- भवथ। ग्रावाणः। अध्वरम्- ध्वररितं सर्वभूतिहतं कर्म। अजुषध्वम्- सेवध्वम् ॥१०॥

तृद्विला अतृदिलास्गे अद्रयोऽश्रमुणा अश्रृथिता अमृत्यवः।

अनातुरा अजराः स्थामविष्णवः सुपीवसो अतृषिता अतृष्णजः॥ १०.०९४.११

तृदिलाः- शत्रुभेदकाः। अतृदिलासः- शत्रुभिरिनिर्भिन्नाः। अद्रयः- ग्रावाणः। अश्रमणाः-अनायासाः। अशृथिताः- अशिथिलाः। अमृत्यवः- अविनष्टाः। अनातुराः- अरोगाः। अजराः-जरारिहताः। अमविष्णवः- विष्णुबलसमिन्वताः। येषामामो बलं विष्णुः। विष्णुना विधृते भूमीति श्रुतेः। सुपीवसः- पुष्टाः। अतृषिताः- तृष्णारिहताः। अतृष्णजः- निस्पृहाः। स्थ- भवथ ॥११॥

ध्रुवा एव वेः पितरौ युगेयुगे क्षेमकामासः सर्दसो न युज्जते।

अजुर्यासौ हरिषाचौ हरिद्रेव आ द्यां रवेण पृथिवीमशुश्रवुः॥ १०.०९४.१२

वः- ग्राव्णां युष्माकम् । पितरः- पितृभूताः पर्वताः । तेपि स्थैर्यप्रतीकाः । युगेयुगे । ध्रुवा एव-स्थिरा एव । क्षेमकामासः- मङ्गळकामाः । सदसः- सदांसि । न- सम्प्रति । युञ्जते- संयोजयन्ति । अजुर्यासः- जरारहिताः । हरिषाचः- रससम्भक्तारः । हरिद्रवः- रसद्रावका रसनिष्पादकाः । रवेण- शब्देन । द्यां पृथिवीम्- द्यावापृथिव्यो । आ अशुश्रुवुः- समन्तात् श्रावयन्ति ॥१२॥

तदिद्वंदुन्त्यद्रयो विमोचने यामन्नञ्जस्या ईव घेदुप्ब्दिभिः।

वर्पन्तो बीर्जिमिव धान्याकृतेः पृञ्चन्ति सोमं न मिनन्ति बप्सेतः॥ १०.०९४.१३

तदित्- तस्मिन्नेव । विमोचने- रसविमोचने । अद्रयः- ग्रावाणः । यामन्- मार्गे । अञ्जस्पाइव-अञ्जसा रक्षकाः । उपब्दिभिः- शब्दैः । वदन्ति- ब्रुवन्ति । धान्याकृतः- कृषीवलाः । बीजं वपन्त

इव । सोमम्- रसम् । पृञ्चन्ति । बप्सतः- रसमनुभवन्तः । न मिनन्ति- रसं न हिंसन्ति । रसमहिंसन्त एवानुभवन्तीति भावः ॥१३॥

सुते अध्वरे अधि वाचमकृता कीळयो न मातरं तुदन्तः।

वि षू मुद्रा सुषुवुषो मनीषां वि वर्तन्तामद्रयश्चायमानाः॥ १०.०९४.१४

अध्वरे- ध्वररिहते उपासने । अधि । सुते- रसे निष्पन्ने । ग्रावाणः । मातरम्- जननीम् । क्रीळयः-लीलया । तुदन्तः- हस्तैस्ताडयन्तः शिशव इव । वाचमकत- शब्दमकुर्वन् । सुषुवुषः-रसिनिष्पादकस्य ग्राव्णः । मनीषाम्- धियम् । सु- सुष्ठु । वि मुञ्च । चायमानाः- पूज्याः । अद्रयः-ग्रावाणः । वि वर्तन्ताम्- प्रवर्तन्ताम् ॥१४ ॥

